

Hermelinska nätverket

Psykologi på olika sidor av jorden

Thyra och Ellen studerar i Uppsala och Australien

sid 4-5 och 8

Kuvertmysteriet löst

Nu vet vi vem Högvälborna Fröken C i Berlin var!

sid 9

Tant mitt i prick

Läs och imponeras av Gunni (1883-1981)

sid 6-7

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten sedan föregående nummer

Avlidna

Den 25 januari avled Richard från Fröllinge. Han tillhörde Åsbyggen och var son till Gustaf och Gunvor. Se även artikel intill.

Den 17 mars avled Margareta Bergschöld, mer känd som Dudde. Se även artikel på nästa sida.

Födelsedagar andra halvåret 2020

8 aug: Patrick Dollé, 50 år, AD Heemstede, Nederländerna

19 aug: Lillebil, 70 år, Falun

27 aug: Jan Winter, 70 år, Uppsala

18 sep: Anna Friberg, 60 år, Södra Sandby

22 sep: Kurt, 80 år, Rönninge

25 sep: Stefan, 50 år, Torslanda

1 nov: Susanne Grapengiesser, 90 år, Österbymo

24 nov: Carl, 80 år, Aneby

Hoppsan, här var det tomt...

Under vinjetten Bland grenar, kvistar och blad samlar vi allt som har med släkten att göra. Nyfödda bebisar, giftermål, födelsedagskalas, flera generationer-foton... och så klart minnesrunor. Den här gången blev det bara det sistnämnda, eftersom vi inte har fått in något annat från er läsare.

Planerar du något roligt i din familj, eller har det hänt något sen förra numret som vi har missat? Mejla redaktör Jenny på jenny@hermelin.com eller slå en signal till 070-380 15 55 så tar vi in det i nästa nummer!

Till minne av Richard

Richard Hermelin, Getinge, Halmstad, har avlidit i en ålder av 77 år. Han sörjs närmast av brorsönerna Mikael och Stefan med familj.

Richard föddes 1942 och de allra första levnadsåren tillbringades på Fröllinge i Halland. Mycket i livet skulle handla om att förbereda sig för att sköta och driva Fröllinge, även om Richard flyttade därifrån i tidig ålder. Skolgången genomfördes på Sigtuna Läroverk. Efter studenten fortsatte studierna på Ulltuna lantbruksuniversitet, där en Bachelor of Science examen med inriktning på ekonomi togs.

Därefter flyttade Richard till USA där han arbetade och praktiserade på lantbruk i Kalifornien. Tillbaka i Sverige bosatte sig Richard i Stockholm och började arbeta på Alfa Laval i Tumba med inköp av mekaniska komponenter. Här blev det många resor österut och mot Ryssland.

I början av 1990-talet var det dags att flytta ner till Fröllinge och ta över driften. Nu genomfördes en strukturrationalisering där odlingsarealen

fördes in i samverkan under drift av Sannarp och betesmarken arrenderades ut till Wapnö medan skogsbruket drevs i egen regi. Under Richards tid på Fröllinge drabbades ägorna av två stora stormar, Gudrun och Per. Richard såg till att det röjdes upp och nyplanterades efter stormarna. I Getinge engagerade sig Richard i politiken för Moderaterna på lokal nivå och var bland annat involverad i brandskyddsfrågor.

Richard var social och höll kontakt med släkt och vänner över hela världen. Han var en gästvänlig värd och bjöd gärna in till såväl historiska visningar som fest. Matlagning var ett stort intresse och middagarna var trivsamt fyllda av samtal kring allt från familj till natur och politik. Samtidigt uppskattade Richard lugnet och harmonin på landsbygden. Han var modern i sinnet, men vårdade också traditionerna. Vi är många som saknar Richards glädje, närhet till skratt och underfundiga humor.

//Stefan

Margareta Bergschöld 1920-2020

Dotter, syster, fästmö, hustru, mor, svärmor, gymnastikdirektör, mormor, moster, faster och änka är några av Margaretas epitet genom livet. Som många barn hade hon lite svårt med uttalet och kallade sig själv för ”Dudde”. Detta fick hon som smeknamn genom hela livet.

Dudde föddes när farfar Stellan och farmor Dagmar bodde i Stockholm innan de 1927 flyttade till Karlskrona. Stellan hade sjöofficerstjänst och alla tre barnen gick i skolan där innan det bar iväg tillbaka till Stockholm och Bromma. Familjen bodde i ett radhus på Ålstensgatan under många år.

1938-1941 gick Dudde på GIH. Under studietiden träffade hon sin tillkommande, KTH-studenten Bengt Bergschöld, på en fest i Bromma. Så fort kriget var slut gifte de sig den 19/5 1945.

Dottern Eva föddes 1946 och Ann Marie 1949, däremellan (1948) flyttade de ner till Malmö. Dudde tog anställning som gymnastikdirektör på Fängelbacksskolan och Bengt började på Allmänna Ingenjörbyrå i Lund. Jag och min bror Johan och kusinerna Thomas, Eva och Anna träffades hos farfar, morfar och farmor och mormor Stellan och Dagmar i deras sommarbostad, Vik vid Mellösa utanför Flen. När farfar Stellan gick bort 1964 såldes Vik.

När undertecknad blev tonåring skulle jag till Brighton på språkresa. Jag tog tåget till Malmö där Dudde och Bengt hämtade upp mig och logerade mig på Nicoloviusgatan 8A, innan de körde mig till Bulltofta för vidare färd med propellerplan till

Heathrow. Detta var första besöket i femrumslägenheten på sjunde våningen med utsikt ner över Ribersborg och Öresund. Familjen flyttade in där 1958 och Dudde fick lov att ta sitt sista andetag i samma sovrum hon bott i under nästan 62 år.

Jag återvände till Nicoloviusgatan oräkneliga gånger, för 1974 flyttade jag till Lund för att studera juridik. I stället

Dudde på julafton 2019, fotograferad av dottern Eva

hittade jag på mycket annat, bland annat blev jag pappa till Lukas. Vi hälsade ofta på inte bara Dudde och Bengt utan också min far, som gärna bodde hos sin syster när han var i Malmö. Under de 14 år jag bodde i Lund och i Köpenhamn grundlades min långa relation med min kära faster.

Åter i Stockholm träffade jag Helene som blev min livskamrat redan innan vi gifte oss 2001. Vi kamperade ofta hos faster Dudde. När faster blev änka 1993 uppskattade hon gäster som kom och stannade lite, vilket vi gjorde. I början skämde hon bort

oss genom att alltid ha middagen på bordet – i alla fall första dagen. Sen införde vi en mer rättvis fördelning där också jag lagade middag. Helene fixade blommorna, köpte nya, städade om det var stökigt och hjälpte till med det som behövdes.

En dag våren 2015 sa Dudde plötsligt ”Har ni inte funderat på att skaffa en egen bostad här i Malmö? Jag kommer inte att leva i evighet”.

Vi kunde inte annat än skratta. Sanningen var att jag och Helene faktiskt redan hade börjat titta efter en lägenhet. I augusti köpte vi en bostadsrätt på Limhamn och Dudde hann med att besöka oss två gånger innan hon blev för dålig.

Eva och Margareta var helt överens om att Dudde skulle få bo kvar hemma i sin lägenhet. Hon var mer eller mindre blind de sista åren men hittade allt hon behövde, oavsett om lamporna var tända eller inte. Hon hade minutiös ordning i sitt hem.

Ett besök i slutet av februari 2020 blev tyvärr det sista. Dudde fick lämna oss i sitt hem och hon var inte ensam. Eva och hennes man Åke och jag och Helene var närvarande på en minnesceremoni i Trons

kapell på Limhamn den 8 april (en liten grupp på grund av rådande omständigheter). Det var lugnt och stilla med några ord från prästen Johan Jerspersson som faster kände väl.

Faster skulle ha fyllt 100 år den 22 september och vi som vill minnas henne har bestämt oss för att närvara i hennes lägenhet denna dag för att ta ett sista gemensamt farväl. Så Nicoloviusgatan 8A stannar i familjen i vart fall tills dess denna sammankomst har ägt rum.

//Fredrik I:son

Skål för studentlivet!

Thyra (Thorsvi) berättar om sin tid som student i Uppsala, innan och under coronatider

I skrivande stund sitter jag med kaffet i högsta hugg och väntar på att nästa Zoom-föreläsning om verksamhetsövergång ska starta. Studentlivet i Uppsala är inte sig likt och har förändrats drastiskt under de senaste månaderna. Utbildningar hålls på distans, Valborg är inställt, flera nationer håller stängt och biblioteket på det campus där jag brukar studera ekar tomt.

Innan denna märkvärdiga tid har jag haft otroligt roligt i studentstaden Uppsala under de tre år jag studerat här. Jag har fått uppleva Valborg hela tre gånger, engagerat mig i nationer och studentföreningar, varit på bal fyra gånger, deltagit i fler nations- evenemang än

jag kan räkna och däremellan så klart slitit med studierna. Uppsala har visat sina bästa och sämsta sidor.

Studierna

Jag kom till Uppsala vårterminen 2017 för att studera till personalvetare (eller Program med inriktning personal- och arbetslivsfrågor som det egentligen heter men som är svårare att komma ihåg). Jag bytte ut Linköping mot Uppsala och att bo hemma billigt mot ett svindyrt rum som jag hittade på Blocket.

Studierna satte igång med raketfart och likaså gjorde insparken. Det varvades kurslitteratur i sociologi med festligheter i form av gasquer (studentiska fester med sittning), fulsittningar, pubrundor, poängjakt osv. Som Uppsalastudent är det viktigt att kunna kom-

binera studier med nöje och insparken fick bli ett slags intagningsprov på det. Sedan dess har jag både överlevt omtentor och segrat med fint betyg samt hittat ett billigare boende.

I min utbildning har jag främst läst beteendevetenskap som sociologi, pedagogik och psykologi. Andra ämnen som ingår i programmet är företags-

handlade om chefer i vården och deras upplevda välmående, ett ämne som enligt min mening är mycket relevant.

C-uppsatsen var det absolut sista jag gjorde på programmet och jag spenderade långa dagar och kvällar med att bråka med statistikprogram och leta efter vetenskapliga artiklar som kändes som att de var skrivna på ett främ-

mande språk. Vetenskapliga termer och statistik är inte alltid enkelt att förstå.

Det som har varit mest utmanande är kursen i företagsekonomi, eftersom siffror aldrig har varit min starka sida. Men med lite hårt arbete, sena nätter och en hel del kaffe överlevde jag även den kursen utan några större

2018 fick Thyra medalj som terminens recentior för sitt nationsengagemang under första terminen (Fotograf: Oscar Wallin)

ekonomi och arbetsrätt. En typisk skolvecka innebär två till tre föreläsningar, vilket är ganska få om man jämför med andra utbildningar. Det är ofta väldigt mycket att läsa och litteraturen är mer ofta än sällan på engelska, i alla fall inom psykologi vilket blev den inriktning jag valde. Det förekommer även seminarier, inlämningar och muntliga redovisningar och varje kurs brukar avslutas med en skriftlig tentamen. Upplägget har sett ungefär likadant ut i varje kurs.

Roligast och mest utmanande

Det roligaste med att läsa till personalvetare har varit kurserna i psykologi. Jag tycker det är otroligt intressant och roligt att läsa om hur människor fungerar och beter sig. Mitt examensarbete

problem. Hårt arbete lönar sig alltid i slutändan. Och vad gör man när tålmodet inte räcker till och studierna känns tyngre än normalt? Man öppnar fönstret klockan 22:00 och vrålar ut sin ångest! I alla fall i Flogsta som är ett av många bostadsområden för studenter i Uppsala. Studierna känns mer som en berg- och dalbana än en spikrak linje uppåt, men de här tre åren har varit värda varenda svettdroppe.

I januari tog jag examen, men jag kan inte skilja mig från studierna riktigt än och min förhoppning är att läsa en masterutbildning till hösten. Just nu läser jag arbetsrätt, vilket under dessa tider sker på distans. Arbetsrätt kommer vara ett viktigt, om inte det viktigaste, området inom min framtida HR-karriär.

Studentstaden Uppsala

Jag är definitivt inte den första Hermelinen som tar mig an studier vid Uppsala universitet. Den första var så klart Ur-Olof och andra gamla rävar (läs: Hermeliner) som studerat här är Samuel Gustav, Carl (riksrådet), August Söderling och många fler.

Vid sidan av studierna har jag varit aktiv i nationslivet. Jag har inte gått i Ur-Olofs fotspår, han var inskriven vid Värmlands nation, utan jag skrev in mig på Södermanland-Nerikes nation, även kallat Snerikes, våren 2017. Den har förgyllt min studietid under alla år. Snerikes nation är en av tretton nationer i Uppsala. Grundad 1595 är den en av de äldre nationerna i Sverige och Norden.

Nationslivet

Vad gör man som aktiv i nationslivet? För min del blev det att laga ärtsoppa och pannkakor varje torsdag i en termin, följt av att vara ansvarig för nationens informella evenemang såsom sångboksfesten. Jag har även varit ledamot i nationsnämnden och lärt mig mycket om hur styrelsearbete går till. Dessutom har jag jobbat en del i nationens egen bistro i utbyte mot en liten slant och gott sällskap.

Att vara engagerad i nationslivet är ett perfekt tillfälle att lära känna nya människor och få vänner utanför kurserna. Nationen drivs av studenter och jag får ofta höra beskrivningen "ett gäng glada amatörer", en beskrivning jag tycker är mycket passande. Det finns flera möjligheter till engagemang på studentnationerna och man behöver inte vara

något proffs för att bli aktiv. Man lär sig under resans gång. Jag har lärt mig enormt mycket genom mitt engagemang i nationen och jag har fått minnen och vänner för livet. Nationsgemenskapen är en av de saker jag kommer sakna mest från studietiden.

Vårbal 2018, Thyra med vänner

Valborgsfirandet

Det absolut roligaste under studierna har varit valborgsfirandet tillsammans med mina vänner. Valborg har för min del inneburit festligheter under fyra hela dagar där konserter på nationer, bruncher, sillunch, grillkvällar, picknick i Ekonomikumparken och champagnegalopp på Snerikes nation har stått på agendan.

Jag brukar avsluta valborgsfirandet med majmiddag på den bästa av nationer. Detta är en middag med start halvtolv på dagen, alltså när man är som mest sliten efter att ha firat i flera dagar.

Dagen avslutas med att alla åker iväg med buss för att ha ett storslaget kottkrig i Pollacksbacken. Sedan åker vi tillbaka till nationen för att äta varmkorv och sjunga sånger resten av kvällen. Ja, det finns verkligen speciella studenttraditioner.

Tips för framtida studenter

Uppsala är minst sagt en annorlunda studentstad i dessa tider, men genom att skriva den här artikeln har jag fått se tillbaka på min studenttid och alla roliga minnen jag har. Mitt tips till dig som läser det här och är en framtida student är att inte glömma bort att ta vara på studietiden och ha roligt. Engagera dig i en förening, gå med i en kör, teater- eller dansgrupp, eller varför inte spela quidditch på fritiden? Studierna kommer kanske ge dig ditt drömjobb, men minnena får du genom att ha roligt med vänner.

Vid slutet av varje gasque brukar vi studenter brista ut i sången "O, gamla klang- och jubeltid" som skulle kunna representera det jag skulle vilja förmedla: "Men hjärtat i en sann student kan ingen tid förfrysas, den glädjeeld som här han tänt, hans hela liv skall lysa." Skåll!

Tack!

Sist men inte minst skulle jag vilja rikta ett stort tack till släktföreningen som gett mig förmånen att ta del av stipendium under min studietid här i Uppsala. Jag planerar, om ingen pandemi stoppar mig, att läsa en master utomlands och har kommit in på Trinity college i Dublin på Irland. En sådan utbildning är tyvärr inte gratis, så jag är otroligt tacksam över att få ta del av släktföreningens stipendium som kommer göra nästa äventyr möjligt för mig.

Ni kanske läser om mig igen i framtiden!

En ovärderlig samhällsinsats

Ordförande Johan delar med sig av en biografi om sin farmor Gunni (1883-1981)

Det är inte så ofta biografier över våra släktingar blir efterfrågade. Nu har det hänt. Svenskt kvinnobiografiskt lexikon (SKBL) som är knutet till Göteborgs universitet har efterfrågat en artikel om Gunni Hermelin. På deras hemsida finns 1 000 levnadsteckningar över svenska kvinnor varav Honorine Hermelin är en.

Efter en hel del efterforskningar på Kungliga biblioteket, DN:s arkiv, Gunnis dagböcker och personliga minnen skickades denna biografi till SKBL. Gå gärna in på deras hemsida (<https://skbl.se/sv>), där finns också lite mer fakta om Gunni.

Född i familjen Pauli

Gunni Hermelin, född Pauli, var en politiskt engagerad föreläsare med ett tydligt kristet budskap. Hennes föredrag präglades av omsorg om familjen, småjordbruken, familjeföretagen och inte minst de svaga i samhället.

Gunnis far, Gustaf Pauli, var född i Ryssland 1836 av svenska föräldrar. Efter studentexamen flyttade han till Uppsala där han försörjde sig på att ge språklektioner. Under en resa i Schweiz träffade han Henri Dunant, ett möte som resulterade i att Gustaf Pauli startade den första Röda Kors-föreningen i Sverige. Modern Emma var dotter till spannmålshandlaren Anders Erik Swartling i Norrköping.

Gustaf och Emma köpte huset Södermalms torg 6 i Stockholm och startade där en av de första flickskolorna i landet. De fick fyra barn. När två dog i scharlakansfeber gick Emma in i en djup depression. Deras läkare menade att ett nytt barn var det enda som skulle kunna rädda henne och så kom Gunni till världen.

Efter ett par år flyttade familjen ut till landet; Nygård i Täby. Gustaf var kansli-sekreterare och Emma, som saknade utbildning men hade naturlig fallenhet för vård av sjuka, tog hand om gårdens statarfamiljer och de gamla i fattighuset.

I hemmet rådde en öppen atmosfär och de tre döttrarna kunde fritt fram-

Gunni omkring 1904

föra sina åsikter. Systemen Ebba Pauli blev författare och var engagerad i socialt arbete. Hon var med och grundade Centralförbundet för Socialt Arbete och S:t Lukasstiftelsen samt tillsammans med Natanael Beskow den första hemgården Ersta.

Började som guvernant

Vid Högre Lärarinneseminariet i Stockholm tog Gunni sin examen med goda betyg och började sitt yrkesliv som guvernant. Mellan åren 1907 och 1910 var hon lärare vid Risbergaskolan i Örebro. Under en vistelse i ett sanatorium i Schweiz lärde hon sig franska och träffade människor från andra nationer med främmande religioner och nya tankar – en utlandsvistelse som betydde mycket för hennes personliga utveckling.

1910 gifte hon sig med friherre Robert Hermelin. De bosatte sig på Wallsnäs, en herrgård söder om Linköping. Mellan åren 1911 och 1922 födde hon åtta barn. Barnens skolgång med inackordering i Linköping och Vadstena blev kostsam. Robert och Gunni beslutade flytta till en mindre gård utanför Söderköping där barnen kunde gå i realskolan och samtidigt hjälpa till på gården. Här födde Gunni sitt nionde barn 1929. Inte förrän nu när hon närmade sig femtio,

började Gunni dra nytta av sin talekonst i lite större omfattning. Hon valdes in i Högerpartiet och i Kyrkorådet och började resa omkring och hålla föredrag. Hon stod alltid upp, talade utan manus, men var alltid väl förberedd. Ofta höll hon på en timme eller längre och fortsatte även efter fyllda 80 år.

I sina dagböcker skriver Gunni ofta kritiskt om sina föredrag, men också om hur hon lyckas omvända åhörarna. Hennes föredrag lockade till skratt, gråt och eftertanke.

Gunni valdes in i olika organisationer, bland andra följande:

- Överstyrelsen för Högerens Riksorganisation
- Högerens Centrala Kvinnoråd
- Det konsortium som 1938 förvärvade tidningen Nya Dagligt Allehanda
- Kyrkomötet 1938 (som första kvinna tillsammans med Ester Lutteman)
- Fattigvårdsstyrelsen i Nykil
- Kyrkorådet i Drothem
- Stiftsrådet i Linköping
- Svenska ekumeniska föreningen
- Över Gränserna
- Högerpartiets centrala kvinnoråd
- Högerens kvinnoförbund i Östergötlands län
- Hammarkinds moderata kvinnoförening

Gunni brann för det fria ordet. Hon

Gunni omkring 1935

värnade om de små jordbruken och familjeföretagen som pressades av storkapitalet och fackföreningarna. Hon var en varm förespråkare för fäderneslandet och det svenska kulturarvet. Hon såg Tyskland som ett hot mot svenskheten, men ogillade också ”Sovjets röda land och dollarlandet Amerika”. Materialismen såg hon som ett hot mot Sveriges kultur.

Kristendomen var viktig i kampen mot materialismen och den kulturella förflackningen. Hemmet, äktenskapet, kyrkan och jordbruket var samhällets grundbultar. Hon ansåg att fostran ska börja i det kristna hemmet, fortsätta i den kristna skolan och fullbordas i fädernas kyrka.

En av de våra

Gunni var ofta kritisk mot överhögheten. Hon tog de svagas parti och hade inga problem att påpeka det hon ansåg vara fel inom Svenska Kyrkan eller Högerpartiet. När hon skriver om sin uppväxt i Täby kyrkby eller livet i Nykil handlar det om skogsarbetare, torpare, hantverkare och deras familjer. Hemma i Nykil besökte hon ofta gamla och sjuka till fots. Att gå en eller två mil för att besöka en sjuk gumma i ett torp var vardagsmat.

När Gunni var barn hemma på Nygård och kom springande ut på gårderna för att få åka hölass, brukade folket säga: ”Här kommer en av de våra”. Hon hörde samman med folket, hon var vän med statarbarnen på ett annat sätt än sina systrar. Det var viktigt för Gunni att vara ”en av de våra”, att höra samman med en grupp, inte vara ledare, inte någon särskild utan en i gruppen.

Mot den bakgrunden kan man se hennes val av ämnen för sina föredrag. Några exempel:

- Kristendomen och hemmet
- Vardagslivets kristendom
- Vi vuxna och barnen
- Hemmets nyorientering

- Vilka följde Jesus
- Äktenskapets lycka och livsvärde
- Hem och äktenskap såsom uppbyggande krafter i samhället
- Kvinnans uppgift att vårda och värna
- Glöm ej Gud i hemmet
- Bondhustrun och hennes kungarike
- Ordet som aldrig borde ha blivit sagt
- Om rättvisa
- Det kristna hemmet
- Syföreningarnas betydelse för det kyrkliga arbetet
- De svartas ställning i Sydafrika

Gunni i något äldre version

Hon höll föredrag i de flesta svenska städerna och i många småorter. Vid flera tillfällen reste hon runt och talade från en högtalarbil. Hon höll sina tal i skiftande sammanhang; syföreningar, Frälsningsarmén, studieförbund, bibelstudiegrupper, Högerföreningar, Högerens riksstämmor, Hushållsnämnden, Lottorna, Röda Korset, Över Gränserna, Svenska Flaggans Dag, Unga hem,

Medevimötena etc.

Under brinnande världskrig höll Gunni återkommande radioandakter. Hennes program om Söndagsskolan sändes flera gånger i radion. Av präster blev hon inbjuden att hålla kyrkliga föredrag. En präst i en landsortsförsamling sa till henne att han blivit omvänd: ”Jag har inte trott på kvinnliga präster tidigare, men nu gör jag det”.

Hon skrev två politiska, ideologiska skrifter; Vad högern är och vill 1941 och Kampen om Sveriges själ 1942.

Mellan 1943 och 1985 arrangerade olika kyrkliga riktningar de så kallade Vadstenamötena som senare ägde rum på Medevi Brunn. De var ett forum för personlig och kyrklig förnyelse och samlade flera hundra personer. Gunni deltog i ett 30-tal möten och blev en omtyckt ledare i bibelstudier. Inte utan grund blev hon kallad för ”Tant mitt i prick”.

Hon var en flitig skribent och medverkade ännu som 90-åring i församlingsblad och tidningar. I en bok om syföreningarna skriver Gunni om deras betydelse för det kyrkliga arbetet.

En ovärderlig insats

Gunnis samhällsinsats är svår att beskriva. Sina värderingar har hon fört vidare till tiotusentals människor. Vilka spår det har satt är omöjligt att bedöma. Men för sina samhällsinsatser blev hon 1955 ledamot av Vasaorden, första klassen.

Riksdagsmannen Martin Skoglund avtackade Gunni på en högerstämma med orden: ”Ett parti lever inte på organisationer och paragrafer. Det lever av idéer som hålls högt och bärs fram så att folk förstår dem och anammar dem. Det är vad Ni gör och Högerpartiet tackar Er idag. Ni har varit något av vårt samvete”.

Gunni avled den 25 april 1981. Hon blev 97 år och ligger begravd på Nykils kyrkogård.

Att studera på lång distans

Ellen läser på Linnéuniversitetet men gör det i Australien

Australien har varit ett drömresemål för mig så länge jag kan minnas. Den storslagna naturen, spännande städer och klimatet lockade mig.

Efter att ha studerat hemma i Stockholm i två år hade jag en stark längtan att komma bort från vardagliga rutiner och upptäcka världen. Av en slump skulle en av mina vänner åka till Sydney inom de nästkommande månaderna och jag bestämde mig för att boka en flygbiljett och åka med. Dagen innan julafton för drygt två år sedan begav vi oss till Sydney, utan någon hemresbiljett eller någon långsiktig plan på hur länge vi skulle stanna.

Den första tiden i Australien

Den första perioden i Australien var helt fantastisk. Vi fick boende genom några bekanta i Bondi Beach, vilket är samlingspunkten i Sydney för surfare, backpackers och studenter. På helgerna utforskade vi Sydneys alla stränder, vi åkte på road trips längs kusten och lärde känna allt fler personer från olika delar av världen.

Efter sex månaders uppehåll kände jag mig motiverad att sätta igång med mina studier igen. Jag kände dock att jag inte var klar med Australien så i stället för att åka hem ansökte jag om distansstudier från Linnéuniversitet i Sverige. På så sätt kunde jag fortsätta mitt äventyr i Australien samtidigt som jag studerade.

Studier på distans

Jag läser just nu min näst sista termin på väg mot en kandidatexamen i psykologi och har precis avslutat en Human

Resources-utbildning från en högskola i Sydney. Jag har valt att rikta in mig på organisationspsykologi som innefattar arbetsmotivation, ledarskap, hälsa och stress i arbetslivet, mångfaldsfrågor samt individers agerande i förhållande

Ellen vid Seal Rocks vid kusten utanför Sydney

till grupp och organisation. Psykologi är otroligt spännande och jag kan dra nytta av mina kunskaper både i arbetslivet och privat. Det är få ämnen som utöver att hjälpa oss med vår professionella karriär även berikar oss som människor.

Att studera på distans i ett annat land är något jag varmt rekommendera då det ger flexibilitet och möjlighet att

befinna sig varsomhelst i världen, förutsatt att det finns tillgång till internet. Alla föreläsningar, seminarier och examinationer sker digitalt och kontakten med läraren sker via mejl eller videosamtal. Jag har pluggat till tentor på alla möjliga vackra platser runt om i Australien vilket jag vågar påstå slår alla universitetsbibliotek och läsesalar hemma i Stockholm. Jag har också haft möjligheten att arbeta vid sidan av mina studier vilket är otroligt lärorikt. Tänk att redan vid examen ha erfarenhet att jobba i ett annat land!

Framtiden

Jag kommer antagligen stanna i Australien ett tag framöver och slutföra mina studier och sedan söka en heltidstjänst inom HR och organisationspsykologi i Sydney. I Australien finns det även möjligheter att vidareutbilda sig inom psykologi för att kunna arbeta kliniskt eller

bli terapeut. Vad som kommer ske i framtiden och när jag kommer hem till Sverige får tiden helt enkelt utvisa.

Ett stort tack

Avslutningsvis vill jag tacka släktföreningen för stipendierna jag har fått under min studietid. Det har varit till stor hjälp, speciellt i och med min flytt till Australien. Enormt stort tack!

Kuvertmysteriet löst

Louise hade svaret på Ulla Hasselqvists fråga

I förra numret av Hermelinska nätverket (nr 41, december 2019) hade Ulla Hasselqvist en fråga. Den handlade om ett kuvert adresserat till Högvälborna Fröken C. Hermelin i Dahlem Berlin och poststämplat på Gripenberg. Handstilen skulle kunna tolkas som att C:et är ett G och Ulla undrade om någon visste vem som åsyftades.

År 2008 satt jag en hel sommar och läste min moster Casans (Carin) dagböcker från åren 1919-1926 och 1951-1972. Jag hade blivit tillfrågad av Kulturföreningen Fogelstad om jag kunde skriva något om Casan i deras småskrift som ges ut till medlemmarna i föreningen. Därför svarade jag Ulla att jag var ganska säker på att hennes kuvert var till Casan som hade varit i Dahlem under längre perioder.

Mitt bidrag till Kulturföreningen Fogelstads småskrift är för långt att återge här men jag tar mig friheten att skriva av några utdrag ur den texten. De kursiverade är autentiska, de övriga är vad jag fått ihop av det jag läst.

Casans historia

I församlingsbladet nr 7 i oktober 1951 kunde man läsa:

Församlingsstyrelse

Från och med denna månads mitt kommer församlingen att få en ny arbetskraft som i vår krets ska utföra en församlingsstyrelsens stora gärning. I församlingens tjänst har tillsvidare anställts fröken Carin Hermelin, Falun, vars lön kommer att bestridas av basarmedel. Fröken Hermelin kommer att hjälpa alla, framför allt gamla och sjuka, i hemmen med vad som kan förekomma, sjukvård, städning, uppköp och dylikt. Till en början besöker hon så många hem som möjligt för att lära känna församlingsborna. Jag väddar nu till er alla att inte tveka att ta denna hjälp i anspråk. När någon önskar hjälp, så meddela kyrkan (tel. 87 35 71).

Casan åker mellan Sverige och Tyskland några gånger.

Carin (Casan) Hermelin

Kära fröken Hermelin! Vi är många som saknar fröken Hermelin här på Svenska Victoria Församlingen i Berlin. Det är något jag får höra var vecka från församlingens medlemmar, men även från Fru Grossman och Fröken Sundell. Skulle Fröken Hermelin kunna överväga att återta sin tjänst här den 1 februari? Jag kommer själv att köra bil ner från Stockholm och skulle tycka att det vore mycket angenämt att få ha Fröken Hermelins sällskap.

Heribert Jansson, Kyrkoherde

*

Jag minns min första resa till Tyskland. Det var 1920. Far och mor hade båda beslutat sig för att följa med och se till att jag kom fram ordentligt. Resan var härlig. Vi for i vackert väder till Tranås, vinkade vid Gripenberg åt alla små älsklingar, som i rika skaror stod där. Efter övernattning i Malmö tog vi i Trelleborg färjan till Sassnitz – där började det roliga! Överfärden var härligt vacker. I Berlin mötte Morbror Richert och vi for i hans bil en förtjusande färd till Dahlem. Det var så vackert i mörkret, riktigt sagolikt tyckte Mor och jag. Villan var väldigt fin och präktig och alla de fem barnen och Moster Elisabeth var vänliga och snälla.

Efter ett par dagar for Far och Mor med ett tidigt tåg. Vi tog adjö som hastigast, medan jag ännu låg. Hoppades de skulle få riktigt roligt på sin lilla rara resa. Gräsligt när de

reste. På förmiddagen fick jag spela litet (fiol) för Herr Lenzenzsky. Jag var grymt nöjeslysten och försökte håva in ett par nöjen i veckan. Det var nog i Tyskland som jag fick upp ögonen för dans. Tänk att det kan vara så roligt!

*

Måndagen den 28 december 1953. På Ostbahnhof punktligt kl 9.20 kom Heribert i grå överrock, rar, hjärtlig, uppriktig – det var verkligen roligt, ja lyckligt att återse honom. Berlin sig likt. Fru Schwandt och god supé i våningen i Grunewald. Jag är glad att vara här!

Tisdagen den 29 december var det lite bättre väder, rar morgon med te. Det är skönt att få talas vid i bästa samförstånd och ömsesidig glädje. Heribert ser kery ut, har sina vackra ögon, verkar nöjd. Besök i kyrkan, stor överraskning! Ingen har fått veta något om att jag skulle komma. Ärenden med Heribert på staden, te i Quartier Bohème à deux, sedan julkmiddag i kyrkan. Bra alla glada, överraskade och hjärtevänliga.

Kvar i Sverige

Den 26 augusti 1958 fick Casan ett brev från Heribert som ska återta sin tjänst i Berlin igen och undrar om Casan vill komma dit också. Denna gång blev det inget av och Casan stannade hos sin mamma Jane på Hälla utanför Falun och tog hand om henne.

Casan föddes på Ulfåsa i Östergötland 1902 och avled i Falun 1975.

Textförfattaren Louise Ugglå

Notiser

Här skriver vi om stort och smått som har koppling till släkten. Tipsa jenny@hermelin.com!

Kort från styrelsens senaste möte

Det senaste styrelsemötet var den 16 mars. Det var styrelsemöte nummer tio sedan släktmötet 2016. Några av oss var på plats i Dalarnas Hus och några var med på länk.

Vi följde som vanligt den dagordning som Johan skickat ut och avhandlade vår ekonomi och fondernas utveckling, frågan om särskilda krav att ställa på stipendiaterna för tilldelning av stipendier, stipendiebelopp med hänsyn tagen till förslaget mars 2020, innehållet i kommande nummer av Nätverket och vårt kommande Släktmöte 2021. Vi hade också glädjen att få besluta om utdelning av stipendier, och att trots det rådande läget kunna besluta att stipendier skulle utfalla med totalt 8 000 kr per stipendiat.

Protokollen från styrelsens möten hittar du på vår hemsida. Har du frågor styrelsearbetet eller om protokollet får du gärna kontakta mig som är sekreterare, eller någon annan av oss i styrelsen.

//Hanna Jessing

Vi vill ha fler notiser!

Vill du slippa rutor som den här som är lite halvtomma och inte har något roligt innehåll?

Hjälp oss då att hålla koll på släkten Hermelin! Stort och smått, allt som rör släkten och släktingar är välkommet på notissidorna.

Hör av dig till redaktör Jenny på jenny@hermelin.com eller 070-380 15 55 om du ser något kull!

Symposium om Eric

I oktober 2019 kom Eric Hermelins liv och översättningar och hans förhållande till den persiska sufismen att belysas av experter från skilda områden. Delta-gare i symposiet var följande:

- Poeten Jila Mossaed, Svenska Akademien
- Religionshistorikern Simon Sorgenfrei, Södertörns högskola
- Författaren Carl-Göran Ekerwald
- Museiintendenten Susanna Lovén (Hermelinsläkting på spinnsidan)
- Författaren och förläggaren Jonas Ellerström (författare till en ny bok om Eric "En uppbygglig berättelse av Eric Hermelin")
- Musikern Peyam Tabatabayi

De ämnen som togs upp var bland andra Hermelins särskilda språk och översättarteknik, hans psykologiska och teologiska drivkrafter och vilken roll hans översättningar av persiska sufiska klassiker spelat och inte minst spelar i ett alltmer mångkulturellt Sverige. Dessutom kom en tidigare okänd

handskrift och en märklig bild som Hermelin skänkte bort att presenteras.

Den legendariske översättaren och författaren Eric Hermelin (1860–1944) växte delvis upp på slottet Gripenberg strax söder om Tranås. Det var alltså mycket lämpligt att förlägga ett symposium ägnat hans liv och verk just till Tranås under stadens kulturvecka. Symposiet arrangerades av Kultivera med stöd av Svenska Akademien.

Baron Eric Hermelin levde ett omväxlande och dramatiskt liv innan han slutligen fann ett slags lugn på hospitalet S:t Lars utanför Lund. Där levde han från 1909 till sin död, och det var där han utförde sin storartade översättargärning: över 10 000 sidor persisk och tysk medeltida mystik i 36 volymer, så gott som alla utgivna på egen bekostnad. Bland de översatta författarna märks Jalal al-din Rumi och Omar Khayyam. Hermelins insats var länge okänd, men i dag har han blivit en legend och hans böcker betingar höga priser.

// Calle von Essen

Simon Sorgenfrei, Jonas Ellerström, Carl-Göran Ekerwald, Susanna Lovén, Jila Mossaed, Peyam Tabatabayi

Tavla av Olof efterlyses

Nyligen köpte jag en liten tavla, en så kallad aquatint, målad i Engelska Parken på Ulvåsa där Olof Hermelin sitter vid staffli och målar. Aquatinten är gjord av Olofs son Tryggve.

“Min” aquatint finns med på Nationalmuseums hemsida. Där står den dock benämnd “Vid Österby”. Då jag aldrig har varit där så vet jag inte om det kan stämma, men jag tvivlar på att det gör det. För på aquatinten sitter ju Olof vid staffliet och på den andra tavlan som Olof målat på zinkplåt är motivet helt klart Ulvåsaparken med ångbåtsbryggan i bakgrunden. Vrider man huvudet 180 grader från denna plats får man exakt samma vy som på Tryggves aquatint. Troligen så gjorde de dessa konstverk samtidigt.

Att jag fick tag på denna tavla glädde mig mycket! Särskilt som jag för ett antal år sedan missade en annan tavla av Olof från samma plats i parken, dock målad från det motsatta hållet på en zinkplåt enligt vad som stod i ett nummer av släkttidningen. Skulle tavlan ägas av någon i släktföreningen och den är till salu skulle jag väldigt gärna köpa den!

//Calle von Essen

Aquatint föreställande Olof Hermelin i Ulvåsaparken vid stora eken, köpt av Calle von Essen

Olof Hermelin, Engelska parken, Ulvåsa

Släkthäng 22 augusti

Efter diskussionerna som ägde rum under mellanmötet sist med våra yngre släktingar kom det fram att det finns en önskan om att ses mellan släktmötena, under mer uppslupna omständigheter.

Den 22 augusti planerar vi därför en gemensam dag med gemensamt häng, modell aktiviteter och enklare förtäring. Upplägget kommer att vara casual, med syftet att ses och göra något kul tillsammans. Dagen kommer

att gå i aktivitetstema och vi kommer att hålla oss i Stockholmsområdet och anpassa dagen och platsen efter coronalaget – utomhus eller inomhus. Vi kommer också se till att vi gör något som passar alla åldrar.

Uppdatering och mer information kommer att nå er via hemsidan, Facebook och nyhetsbrev. Men vi ber er sätta ett kryss för den 22 augusti redan nu!

//Cornelia

I sista sekunden

Det går att hitta mycket intressant för den som släktforskar lite

Många av oss har de senaste månaderna påverkats eller till och med drabbats av ett elakt litet virus. Ödet har på olika sätt slagit till oväntat och kanske hårt. Men vi är inte den första generationen som har drabbats av hårda öden. Livet har inte alltid varit så enkelt. Genom århundradena har mänskligheten drabbats av liknande och mycket värre farsoter. Är det inte virus som ställer till det så har människan själv skapat problemen.

Pandemierna och de ekonomiska kriserna under 2000-talet är som Hasse Alfredsson sa "Blaha blaha". 1900-talets kriser var tiofaldigt värre. Ta bara första och andra världskriget, börskraschen på 30-talet... Ja, så är det för varje århundrade. Det blir allt värre ju längre bak i tiden vi förflyttar oss.

Det är egentligen en helt osannolik följd av lyckliga omständigheter att man överhuvudtaget är född. Mina förfäder har kryssat sig fram mellan spanska sjukan, digerdöden, hungersnöd, 30-åriga kriget, rena rama avrättningar och slutligen krystat fram mig. Ett rent under skulle man kunna säga.

Med ett släktperspektiv som betraktar både svärd- och spinnsidan så kan man finna många intressanta personer och öden. Att jag genom mina anfäder Sperling, Leijonhuvud och Mörner har kung Gustav Vasa som anfader är inte så märkligt. Det har 250 000 andra svenskar också. Var och en genom sitt eget släktled.

Man gifte sig inte med vem som helst

En intressant spaning är hur mina anfäder valde att gifta sig. Brud eller brudgum var inte bönder eller borgare. Inte ens prästerskapet dög. I stort sett gifte sig adel bara med adel. I alla fall mina anfäder. De flesta adliga släkter hade visserligen stora gårdar men bönder var de inte. Och var de inte godsägare så hade de höga befattningar. Bland mina anfäder hittar jag rikstygmästare, häradshövding, riksskattemästare, riddare, fältmarskalk, slottslov, rikskammarråd, justitieborgmästare, landshövding, pro-

fessor, kavallerigeneral med mera. Inget dåligt genetiskt arv.

Vår gemensamma anfader Carl fick friherrlig värdighet 1766 av kung Gustaf III. Att han var riksråd och hade skött sig bra var naturligtvis en anledning till adelskapet. I släktföreningen har vi gärna lyft fram hans roll som riksråd. Han var väl nästan statsminister.

Fler riksråd än bönder

Men Carl är inte min enda anfader som var riksråd. Jag har 60 andra anfäder som burit denna titel, de flesta under 1500-talet. Den förste var Knut Pedersson Ribbing (1430-1507) och den siste var just Carl Hermelin. Jag har mångdubbelt fler riksråd som anfäder än bönder. Med den vetskapen har det unika med Carl möjligen falnat en gnutta utan att för den skull förta hans kompetens.

Men det finns mörka sidor i mitt släktträd också. Claes Andersson Westgöthe var hertig Johans kammarjunkare. Claes var gift med Catharina Hansdotter. De fick en dotter vid namn Brita som blev min anmoder elva generationer tillbaka. Innan Catharina träffade Claes var hon frilla till hertig Johan vars bror var kung Erik XIV.

Erik XIV och hertig Johan blev med tiden bittra fiender. Ärtsoppan ni vet. Men innan Erik XIV dog hann han döma Claes Andersson Westgöthe till landsförräderi. Claes avrättades 1563. Samma år föddes min anmoder Brita (puh).

Chefen för finansdepartementet drunknade

Kammarrådet Nils Pedersson Bielke gifte sig i Söderköping 1537 med Anna Hogenskild. Nils var chef för den kammare som hade till uppgift att kontrollera uppbörd och förvaltning av kronans inkomster. Finansminister skulle man väl säga i dag. Genom sitt uppdrag stod han i nära kontakt med kung Gustav Vasa.

Nils skaffade sig med tiden betydande jordegendomar. Genom arv fick han

bland annat gården Wijk i Kimito socken strax utanför Åbo. Den gård som drygt 200 år senare testamenterades till bergsrådet Samuel Gustaf Hermelin! Och ytterligare drygt 200 år senare 1981 hade vi ett släktemöte på Wijk. Världen är ganska liten.

I maj 1550 seglade Nils över Bråviken efter ett besök i hemmet. E4 fanns inte på den tiden och vattenvägen var snabbare än stigarna genom Kolmårdenskogarna. På grund av en stark vindpust kantrade båten varvid Nils, hans tre tjänare och två bönder drunknade. Hustrun Anna tog över skötseln av gårdarna och blev en av landets rikaste godsägare. Sonen Ture Nilsson Bielke föddes knappt två år innan fadern drunknade (puh). Ture var min direkta förfader 11 generationer bakåt.

Hur ser det ut för dig?

Det här är några berättelser om mina anfäder – och dina. Vill du veta mer om dina anfäder kan du titta i släktföreningens släktträd i My Heritage. Där kan du också komplettera med dina närmaste släktingar. Du har säkert mest jobb att göra på spinnsidan.

Många av de knappt 4 000 personer som är upplagda i vårt My Heritage är dina förfäder. Jag är helt säker på att du hittar något släktled som går till 1500-talet, troligen också 1400-talet och i vissa fall ända till 1300-talet. Vill du fördjupa din kunskap om en viss anfader är det bara att googla så hittar du massor. Precis som jag har gjort för denna artikel. Har du inte redan fått en inbjudan att logga in på My Heritage så hör av dig.

Säg till om du tycker att det är knepigt att ta fram ett släktträd! Jag kan ta fram ett som du kan studera i datorn eller låta skriva ut och hänga upp på väggen. Ett sådant som Magnus vann på senaste mellanmötet. Det vore kanske inte så dumt?

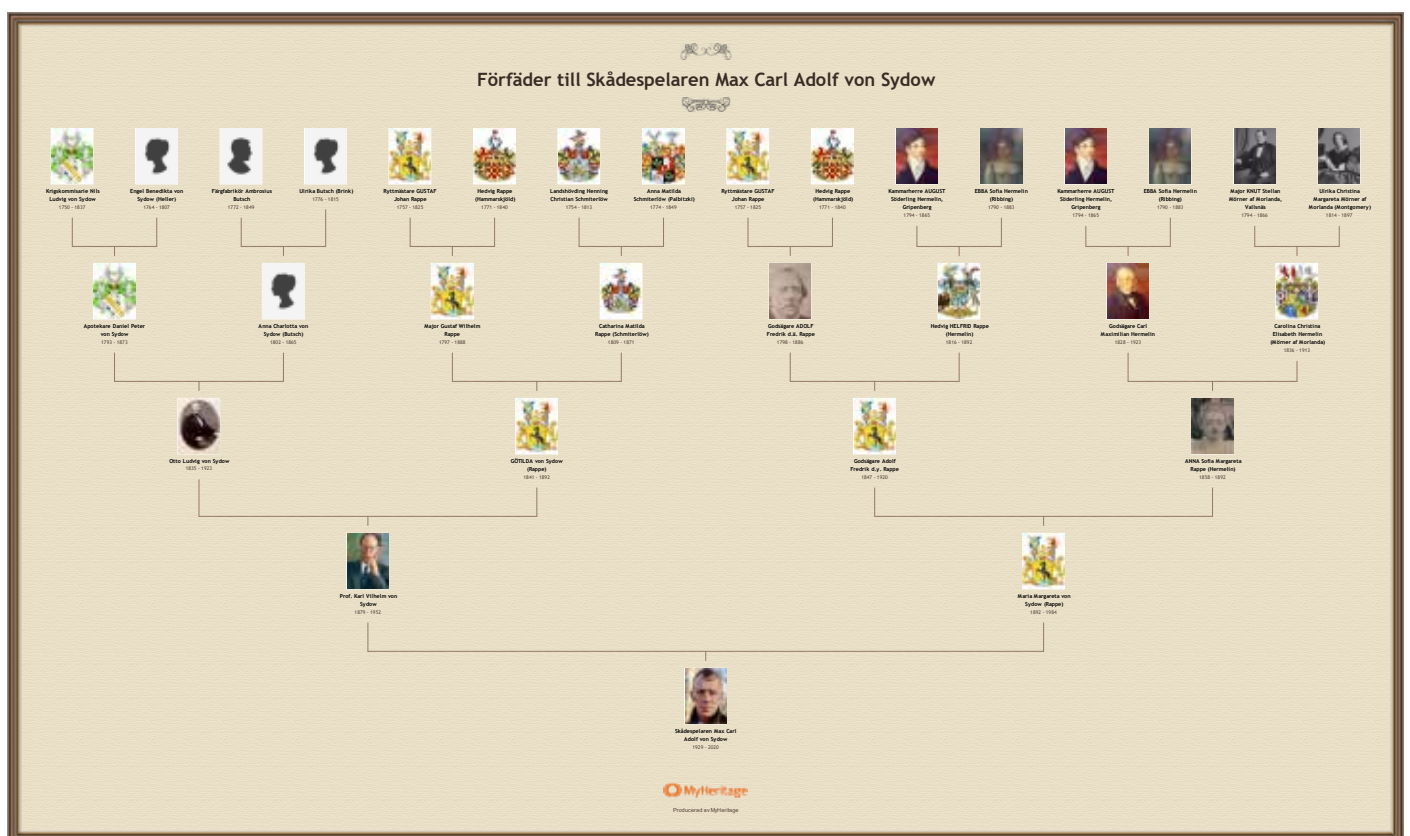
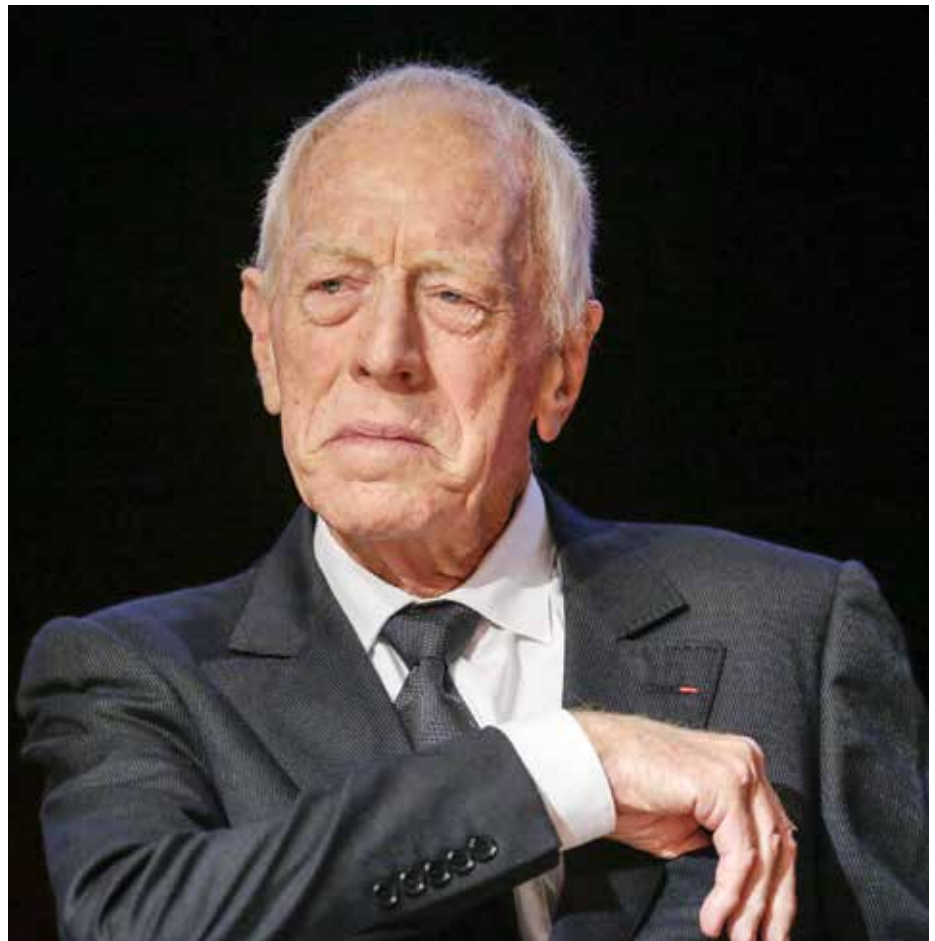
Är vi släkt med Max von Sydow?

Ordförande Johan har rett ut våra band till den kände skådespelaren

De flesta har säkert noterat att en av Sveriges största skådespelare nyligen har avlidit. Han medverkade i drygt 140 filmer av vitt skilda karaktärer från sent 1940-tal till 2019, bland annat Det sjunde inseglet, Äppelkriget, Exorcisten, Blixt Gordon, Ghostbusters, Star Wars och Game of Thrones.

Många av er känner säkert till att vi är släkt med Max von Sydow men kanske inte hur. Lika bra att reda ut det här:

August Söderling Hermelin och Ebba Sofia f. Ribbing är anfäder till nästan hela släkten. Det är bara Noorgrenen som inte härstammar från dem. Två av deras barnbarn, Adolf Fredrik d.y. Rappe och Anna f. Hermelin, gifte sig med varandra. Kusingifte alltså! Anna dog i barnsäng 1892 när dottern Maria, Max mamma, föddes. Men Adolf Fredrik d.y. Rappe var inte bara kusin med sin fru. Han var också kusin med Götilda von Sydow som var Max von Sydows farmor... Släktträdet gör det kanske enklare att följa resonemanget! Ta fram förstoringsglaset och se själva :-)

Det ringde i telefonen

Ordförande Johan har fått ny information om släkten

(Ring, ring)

- Johan Hermelin.
- Hej, jag heter Anna Ellström Lindholm. Min mormor Amanda Johansson var praktikant på Vallsnäs 1902.
- Jaha, intressant!
- Jo, Amanda gick på Birka folkhögskola 1901. Skolan ligger vid Storsjön, en mil från Östersund. Skolan grundades av Robert Mörner som också var rektor där. Amanda gick den första kullen.
- Jo, Robert Mörner känner jag till.
- Robert hade en syster som hette Thyra. Hon var gift med Ernst Hermelin. Ni är väl släkt?
- Jådå.
- Robert tyckte att Amanda skulle behöva lite praktik. Så han frågade syster Thyra om Amanda kunde få praktisera på Vallsnäs. Det tyckte Thyra var en bra idé.
- Säkert!
- Jag har några foton från den tiden; Sven, Elias och Olle står det på baksidan.
- Ja, det är Ernst och Thyras tre äldsta barn.
- Jag tror att familjerna Mörner och Hermelin fattade tycke för Amanda. Fyrtio år senare, på Amandas 60-årsdag, fick hon en bok: "Björkvik, en sörmlandssocken" dedicerad av författaren Robert Mörner. Du kan få boken om du är intresserad.
- Ja gärna, ett stort tack!
- Då kommer jag om två veckor och lämnar över den.
- Välkommen!

Så började historien om när en gymnastikdirektör från Hallstahammar bidrog till att komplettera vår släkthistoria. Anna och hennes man Royne hälsade på oss i Sollentuna och berättade massor om vår släkt. Hon hade ritat upp släkträd för att förstå hur Robert Mörner och jag var släkt. Gör om det om du kan!

Det var ett underhållande möte och Anna avslutade med att överlämna två böcker och flera tidningsurklipp. Den

ena boken handlar om Birka folkhögskolas historia. Där kan man läsa att den 3 april 1910 höll Friherre Ernst Hermelin ett föredrag om lynnesdrag hos svensk allmog och friherrinnan Thyra Hermelin om hönsskötsel. De föredragen skulle jag vilja ha hört.

I den andra boken, Robert Mörners bok om Björkvik, kan man inledningsvis konstatera att det var Ernst som gav Robert i "uppdrag" att skriva en bok om Björkviks socken, dess historia, dess natur och folk. Ernst söner Elias och Sven skrev flera specialartiklar. När Robert Mörner överlämnade manuskriptet till Ernst tog denne vid och finansierade utgivningen.

Det här mötet med Anna glömmar jag inte i första taget. Tack Anna för din generositet med bilder, böcker, din tid och kunskap!

Några dagar senare berättade Lars på Marieberg att han har låtit göra inte mindre än fyra nytryck av boken om Björkvik. Han har dessutom tillfört ett register så att man enkelt kan hitta det man är särskilt intresserad av.

För att levande hålla sin historia arrangerade i mitten av oktober Björkviks hembygdsförening ett föredrag om Robert Mörner. Det hölls av ett barnbarnsbarn till författaren; Åke Mörner som för dagen inte hade tagit med sig Roberts dagböcker – 2 000 sidor!

Thyra ur boken om Björkvik

Amanda Johansson 1902

Anna Ellström Lindholm

Sven, Elias och Olle cirka 1901

Föreningens ekonomi

Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor	Mar 2020	2019	2018	2017	2016
Släktföreningen	7 976	8 733	8 050	8 275	7 990
Victor Hermelins minne	11 322	12 294	11 374	11 847	11 275
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	2 916	3 192	2 878	2 934	2 784
Lena Robertsdotters fond	4 386	4 795	4 311	4 408	4 144
Totalt	26 599	29 014	26 613	27 464	26 193
Värdeförändring för perioden	-8,3%	9,0%	-3,1%	5%	1%

Portföljens fördelning

Förmögenhetens fördelning på olika tillgångslag per den 31 mars 2020 framgår av diagrammet intill.

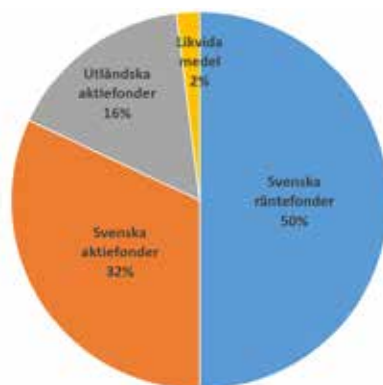
Fondernas utveckling

Utfallet under 2019 var mycket gott sett i förhållande till vårt långsiktiga krav om 4% avkastning per år. Bakgrunden var en mycket stark utveckling på världens finansmarknader. Justerat för kostnader, stipendier mm var den totala utvecklingen brutto 11,6%.

Sedan slutet av februari 2020 har coronapandemin skakat om världens börser rejält. Dess effekter har påverkat oss alla och den sammantagna ekonomiska aktiviteten har gått ner markant. Trots en viss återhämtning sedan slutet av mars råder en mycket stor osäkerhet kring hur länge pandemin kommer påverka oss och hur vi kan återskapa ökad aktivitet. Denna osäkerhet lär bestå under en längre tid och avspeglar sig i betydande svängningar på finansmarknaderna.

Öhmans fonder har under denna tid förhållit sig ungefär som förut och inte gjort några drastiska omallokeringar. Den största andelen räntefonder ligger ungefär som vid årsskiftet, dvs ca 50%, med vissa variationer under kvartalet. Som framgår ovan sjönk fondförmögenheten totalt med drygt 8% under första kvartalet och vi får hoppas att Öhman ligger rätt i sina bedömningar och ageranden framgent.

Styrelsen följer utvecklingen noga, och potentiella konsekvenser har varit föremål för diskussion. Centralt i förvaltningen är att minst värdesäkra fonderna över tid, dvs inflation och kostnader ska inte tära på förmögenheten. Det långsiktiga avkastningsmålet om

i genomsnitt 4% avkastning över tid grundar sig på ett antagande om 2% årlig inflation och att övriga 1,5-2% ska täcka skatter, kostnader och stipendier/stöd. Om målet inte nås måste anpassningar göras, vilket kan innebära följande för de största fonderna:

Victor Hermelins Minne. Beloppsnivån för stipendier har under flera år legat på 8 000 kr per termin, och gör så även nu. Det kan komma att sänkas vid svagare utveckling än målsättningen. En annan viktig faktor som påverkar nivån är antalet sökande. Detta har de senaste åren legat på 16-19 personer per termin, mot 11 denna termin. Det kan jämföras med totala antalet medlemmar i åldern 18-28, som de senaste liksom kommande åren ligger i intervallet 55-65 personer.

Släktföreningen. De särklassigt största kostnadsposterna under 5-årsmandatet är släktemötet och det så kallade mellanmötet, vilka netto har kostat totalt cirka 440 tkr de senaste gångerna. Här kan följderna vid en svag utveckling bli en mindre subvention från föreningens sida för dessa evenemang.

Not från redaktören: Listan över stipendiater fick utgå denna gång till förmån för en längre redogörelse om det ekonomiska läget.

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin (se kontaktinfo nedan)

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbilder

Hermeliner, foto Fredrik Liander

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,

070-699 14 10

Fredrik Hermelin, vice ordförande
fredrik@outdoortravel.se,
0708-56 18 38

Hanna Jessing, ledamot
hanna@jessing.nu,
08-755 05 33

Fredrik I:son Hermelin, ledamot
fredrik@hermelin.st,
0709-29 32 61

Olof Hermelin, ledamot
olof.hermelin@comhem.se,
08-30 06 15

Jenny Hermelin, ledamot och redaktör för Nätverket
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Cornelia Hermelin, ledamot
cornelia.hermelin@gmail.com,
076-184 19 80

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna

IBAN: SE195000000058111001746

Bankgiro: 5273-3789

Organisationsnummer:
802001-4265

